

ци сѫ пѫтували толкова много, че въ тѣхъ не остало никаква тлъстина.

Тѣ пѫтувать по 16 метра въ секунда или по 60 километра въ часъ, — почти толкова, колкото една бѣрза жelѣзница.

Всичкитѣ прѣлетни птици не пѫтувать еднакво. Ластовичкитѣ и др. пѫтувать на голѣми орляци, а пъдпъдѣцитѣ по 4—5.

Когато изъ пѫтя се подигне силенъ вѣтъръ, тѣ се спиратъ, кждѣто могатъ и, щомъ утихне вѣтърътъ, продължаватъ пѫтя си. Много ги плаши силната буря. Щомъ усѣятъ, че ще се подигне буря, тѣ накацватъ върху нѣкои острови и тамъ чакатъ да прѣмине. Нѣкои птици не смѣятъ да продължаватъ пѫтя си дори и слѣдъ като утихне бурята.

Често пѫти при пѫтуването имъ се случватъ голѣми нещастия. Цѣли стада отъ тѣхъ, изморени отъ дѣлгия пѫть, като не могатъ да намѣрятъ място да си поотдѣхнатъ, падатъ въ морето и ставатъ храна на голѣмите морски риби. Понѣкога, срѣщнати изъ пѫтя отъ силна буря, нѣкои птици отъ единъ орлякъ се смѣсватъ съ други орлякъ и отиватъ съ него въ страни, кждѣто нито сѫ ходили, нито сѫ мислили да ходятъ. Не всички отъ такива птици могатъ да слѣдватъ новите си другарки до края на пѫтуването: нѣкои отъ тѣхъ измиратъ изъ пѫтя отъ умора и гладъ”.

